

UZASADNIENIE

Rada Ministrów w dniu 12 września 2024 r. podjęła uchwałę nr 98 w sprawie przyjęcia Polityki Cyfrowej Transformacji Edukacji (M.P. poz. 812). Polityka Cyfrowej Transformacji Edukacji, zwana dalej „PCTE”, stanowi politykę publiczną określającą podstawowe uwarunkowania, cele i kierunki rozwoju kraju w wymiarze społecznym, gospodarczym i przestrzennym w dziedzinie edukacji. Opisuje działania niezbędne do przeprowadzenia cyfrowej transformacji edukacji w obliczu rewolucji cyfrowej. W każdym z dziesięciu ściśle powiązanych obszarów PCTE opisano diagnozę stanu obecnego, cele strategiczne transformacji i kierunki interwencji potrzebne do zrealizowania zmiany oraz powiązania z innymi obszarami. PCTE obejmuje perspektywę krótkoterminową sięgającą do roku 2027, średnioterminową – do roku 2030 i długoterminową – do roku 2035. W PCTE wskazano również konkretne działania (narzędzia), za pomocą których mają zostać osiągnięte cele PCTE (załącznik nr 2 do PCTE).

Projektowany Rządowy program wspierania organów prowadzących szkoły i placówki w rozwijaniu umiejętności cyfrowych dzieci i młodzieży na lata 2025–2029 – „Cyfrowy Uczeń”, zwany dalej „Programem”, jest jednym z tych narzędzi i ma wspierać realizację celów określonych w następujących obszarach PCTE:

- 1) nowe technologie, w tym sztuczna inteligencja w szkole;
- 2) metody kształcenia, dydaktyka cyfrowa, cyfrowe zasoby dydaktyczne;
- 3) kształcenie i doskonalenie nauczycieli;
- 4) wyposażenie uczniów, nauczycieli i szkół.

Ponadto Program ma rozwijać i kontynuować działania realizowane w ramach Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności w inwestycjach C2.1.2 oraz C2.2.1 oraz uzupełnia działania zaplanowane w programie Fundusze Europejskie dla Rozwoju Społecznego.

Zgodnie z PCTE, konieczne jest wsparcie instytucji edukacyjnych w rozwijaniu umiejętności nauczycieli i uczniów, niezbędnych do świadomego, odpowiedzialnego i aktywnego uczestnictwa w społeczeństwie cyfrowym. Program jest jednym z elementów tego wsparcia, zapewniając szkołom i placówkom oświatowym środki finansowe na działania niezbędne do wzmocnienia skuteczności procesu kształcenia z wykorzystaniem nowoczesnych technologii, w tym wspieranych przez sztuczną inteligencję.

W 2024 r. zakończyła się realizacja Rządowego programu rozwijania szkolnej infrastruktury oraz kompetencji uczniów i nauczycieli w zakresie technologii informacyjno-komunikacyjnych na lata 2020–2024 – „Aktywna tablica”, ustanowionego uchwałą nr 151/2020 Rady Ministrów z dnia 23 października 2020 r., zmienioną uchwałą nr 109/2021 Rady Ministrów z dnia 20 sierpnia 2021 r., który stanowił drugą edycję programu rządowego „Aktywna tablica”. Po zakończeniu realizacji drugiej edycji programu rządowego „Aktywna tablica” przeprowadzono badanie ewaluacyjne w celu zweryfikowania, czy zostały osiągnięte cele założone w tym programie dotyczące wspierania rozwoju kompetencji cyfrowych uczniów i nauczycieli oraz procesu cyfryzacji szkół przez udzielenie wsparcia finansowego na zakup sprzętu, pomocy dydaktycznych i narzędzi do terapii niezbędnych do realizacji programów nauczania z wykorzystaniem technologii informacyjno-komunikacyjnych, w celu stosowania tych technologii na wskazanych w tym programie zajęciach.

Badanie potwierdziło, że zakup nowoczesnych pomocy dydaktycznych, a tym samym możliwość wykorzystania nowych technologii w procesie kształcenia, są korzystne dla różnych aspektów rozwoju kompetencji uczniów i nauczycieli. Z przeprowadzonego badania wynika, że są wykorzystywane wszystkie dostępne pomoce dydaktyczne, a preferencje dotyczące korzystania z konkretnych pomocy dydaktycznych zależą od potrzeb uczniów, dostępnych materiałów oraz umiejętności poszczególnych nauczycieli. Nauczyciele korzyści upatrują przede wszystkim w zwiększeniu zainteresowania uczniów

przedmiotem i realizacji celów określonych w wymaganiach podstawy programowej kształcenia ogólnego.

Dodatkowo, w wyniku ewaluacji przeprowadzonej przez Instytut Badań Edukacyjnych sformułowano rekomendacje w zakresie realizacji podobnych programów w kolejnych latach, które dotyczą:

- 1) wsparcia w zakresie tworzenia strategii cyfryzacji danej szkoły, uwzględniającej dynamiczny rozwój technologii oraz potrzeby jej uczniów i nauczycieli;
- 2) zapewnienia kontynuacji wsparcia dla szkół poprzez dalszą możliwość zakupu oprogramowania i innych materiałów edukacyjnych wykorzystujących nowoczesne technologie;
- 3) wsparcia dla nauczycieli, w szczególności w postaci doskonalenia zawodowego;
- 4) dostosowania programów nauczania do wykorzystywania nowoczesnych technologii;
- 5) promowania wykorzystania nowoczesnych technologii na zajęciach rozwijających zainteresowania uczniów i uwzględniających ich specjalne potrzeby edukacyjne.

Można przewidywać, że rola nowoczesnych technologii w edukacji będzie rosła, szczególnie w kontekście dynamicznie rozwijających się narzędzi wspomagających nauczanie, takich jak sztuczna inteligencja, rzeczywistość rozszerzona (AR), czy wirtualna rzeczywistość (VR). Przedszkola, szkoły i placówki oświatowe, które zainwestują w rozwój kompetencji cyfrowych kadry oraz nowoczesną infrastrukturę, będą lepiej przygotowane do odpowiadania na potrzeby współczesnych dzieci i uczniów. Badanie wskazuje na istotny postęp w wykorzystaniu nowoczesnych technologii, jednak wciąż pozostaje wiele do zrobienia, aby narzędzia te stały się integralnym elementem każdego zajęcia w szkołach i placówkach oświatowych. Priorytetem na najbliższe lata powinno być, co podkreślono w PCTE, wyrównanie minimalnego poziomu wyposażenia przedszkoli, szkół i placówek oświatowych w nowoczesne technologie oraz wsparcie nauczycieli w pełnym wykorzystaniu ich potencjału.

Wyniki ewaluacji i przedstawione w niej rekomendacje potwierdzają potrzebę kontynuacji podobnych działań w przyszłości. Niezależnie od wyników powyższego badania, Ministerstwo Edukacji Narodowej, we współpracy z innymi resortami, od lat podejmuje jako priorytetowe działania zmierzające do podnoszenia poziomu kompetencji cyfrowych uczniów i nauczycieli oraz umożliwienia szkołom dostępu do nowoczesnych technologii.

Zakres współpracy międzyresortowej, osiągnięte efekty, czerpanie z doświadczeń innych krajów oraz korzystanie przez organy prowadzące szkoły ze środków finansowych krajowych i europejskich zapewniają kompleksowość i komplementarność działań podejmowanych w zakresie budowania kompetencji cyfrowych w szkołach i placówkach oświatowych.

Należy podkreślić, że dotychczasowe działania zmierzające do cyfryzacji edukacji w Polsce koncentrowały się na szkołach podstawowych i ponadpodstawowych. Tymczasem zgodnie z PCTE wsparciem powinny zostać objęte także inne placówki oświatowe, w szczególności przedszkola lub placówki wychowania pozaszkolnego. Podmioty te zgłaszały potrzebę wsparcia procesu dydaktycznego nowoczesnymi technologiami, dostosowanymi do etapu rozwoju dziecka, ucznia lub wychowanka.

Jak wskazano w PCTE, obecnie polski system oświaty nie jest w wystarczający sposób przygotowany na wykorzystanie nowoczesnych technologii poza zajęciami edukacyjnymi z informatyki. Jako główne przyczyny takiego stanu rzeczy wskazano m.in.:

- 1) powiązanie w niewystarczającym zakresie postanowień w podstawie programowej kształcenia ogólnego przedmiotów innych niż informatyka z wykorzystaniem zasobów cyfrowych oraz metod i narzędzi wywodzących się z informatyki w ich nauczaniu, a także z osiągnięciami uczniów w ich stosowaniu;

- 2) dominację stylu klasowo-lekcyjnego w prowadzeniu zajęć, zwłaszcza integrujących różne dziedziny, z kompetencjami cyfrowymi i niewielki udział zajęć prowadzonych metodą projektów lub innymi metodami aktywizującymi;
- 3) brak wystarczającego metodycznego przygotowania nauczycieli przedmiotów nieinformatycznych do wykorzystania technologii cyfrowych w nauczaniu przedmiotowym;
- 4) organizację pracy szkoły uniemożliwiającą zajęcia, których realizacja wychodzi poza sztywny system klasowo-lekcyjny.

Podejmowane w ciągu ostatnich kilkunastu lat działania na rzecz rozwijania kompetencji uczniów i nauczycieli w zakresie stosowania nowoczesnych technologii w edukacji są nadal niewystarczające. Zarówno w przypadku ewaluacji obydwu edycji programu „Aktywna tablica” (na lata 2017–2019 oraz 2020–2024), jak też ewaluacji wsparcia współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego w okresie programowania 2014–2020, odnotowano sygnały o niezaspokojonych potrzebach finansowych w zakresie zakupu specjalistycznego sprzętu i oprogramowania, w tym przeznaczonego do kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, zwłaszcza na wczesnych etapach edukacji.

Jak podkreślono w PCTE, polskie szkoły mimo realizacji wielu projektów i programów, których celem był rozwój i unowocześnienie infrastruktury komputerowej (m.in. „Cyfrowa szkoła”, „Aktywna tablica”, czy projekt Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej) wciąż wymagają w tym zakresie wsparcia. Dostarczone dotąd wyposażenie naturalnie starzeje się, a stosowane oprogramowanie dezaktualizuje. Z danych dostępnych w Systemie Informacji Oświatowej (SIO) wynika, że w latach 2020–2023 liczba komputerów wzrosła o 11%, co nie jest wystarczające. Zgodnie z wynikami badań Związku Miast Polskich i Ośrodka Rozwoju Edukacji, zdecydowana większość nauczycieli ma możliwość korzystania z komputerów w salach lekcyjnych. Natomiast tylko ok. 48 % komputerów miała mniej niż 5 lat, a ok. 14 % stanowił sprzęt starszy niż 10 lat. W przypadku małych i średnich przedsiębiorstw sprzęt komputerowy jest wymieniany co 2 do 5 lat.

Nadal problemem jest niska przepustowość łączy. Zgodnie z danymi SIO, na dzień 31 grudnia 2024 r., tylko 14,3% szkół i placówek oświatowych zadeklarowało, że posiada łącze powyżej 500 Mb/s.

Diagnoza systemu polskiej edukacji w PCTE została przeprowadzona dla dziesięciu obszarów działań i interwencji aktywności. Wskazano główne mankamenty polskiej edukacji, które są ważne dla realizacji Programu, takie jak:

- 1) brak możliwości nauczania hybrydowego;
- 2) brak nauczycieli posiadających kompetencje w zakresie programowania;
- 3) przestarzały sprzęt w szkołach;
- 4) niska przepustowość lokalnych sieci;
- 5) częste bagatelizowanie w szkołach aspektu cyberbezpieczeństwa;
- 6) rzadko stosowana metoda pracy projektowej;
- 7) brak w szkołach osoby odpowiedzialnej za merytoryczne i techniczne aspekty wykorzystania technologii cyfrowej.

Mając na względzie powyższe niedostatki polskiej edukacji przedstawiono główne zalecenia, istotne z punktu widzenia realizacji Programu:

- 1) sztuczna inteligencja, roboty, czy mikrokontrolery, które już dotarły do szkół i nauczycieli, powinny być częściej wykorzystywane na zajęciach;
- 2) nowe technologie, w tym sztuczna inteligencja, powinny być stosowane w szkołach i placówkach oświatowych w sposób bezpieczny i etyczny;
- 3) konieczność zapewnienia wszystkim uczniom i nauczycielom dostępu do wysokiej jakości cyfrowych

- narzędzi i zasobów edukacyjnych dostępnych cyfrowo;
- 4) potrzeba przygotowania nauczycieli różnych przedmiotów (nie tylko informatyki) do korzystania z technologii cyfrowych (w tym sztucznej inteligencji) jest kluczowa dla rozwoju kompetencji uczniów w ogólności, a kompetencji cyfrowych – w szczególności (doskonalenie kadry pedagogicznej na wszystkich etapach kształcenia);
 - 5) potrzeba przygotowania uczniów do procesu samokształcenia i do nabycia takich kwalifikacji, aby na koniec formalnego kształcenia byli gotowi do wykonywania zawodów, które dopiero się pojawiają (w tym związanych ze sztuczną inteligencją);
 - 6) szkolny sprzęt komputerowy powinien być wyposażony w odpowiednie oprogramowanie i dopasowany do potrzeb szkoły;
 - 7) OSE powinna zapewniać szybkość połączenia internetowego na poziomie powyżej 100 Mb/s;
 - 8) placówki doskonalenia nauczycieli powinny być wyposażane w podobny sprzęt jak szkoły, tak aby środowisko pracy placówek doskonalenia i szkół było porównywalne;
 - 9) rozwój otwartych, dostępnych cyfrowo, materiałów edukacyjnych, udostępnianych najlepiej na jednej, centralnej platformie;
 - 10) wczesne wykrywanie talentów informatycznych i wspieranie ich dalszego rozwoju;
 - 11) systemowe kształcenie i doksztacanie nauczycieli w zakresie kompetencji cyfrowych;
 - 12) stworzenie w szkołach funkcji/stanowiska koordynatora cyfrowej edukacji i ich szkolenie;
 - 13) cyfrowa transformacja edukacji jest procesem ciągłym i możliwym pod warunkiem zbudowania wydajnego ekosystemu edukacji cyfrowej.

Głównym celem Programu jest wsparcie rozwoju kompetencji cyfrowych uczniów i nauczycieli przez wykorzystywanie w procesie dydaktycznym nowoczesnych technologii – sprzętu, pomocy dydaktycznych, czy narzędzi, w tym rozwiązań, wykorzystujących sztuczną inteligencję, wybranych przez szkoły zgodnie z ich zdefiniowanymi potrzebami. Program ma również wesprzeć szkoły personalizacji wyposażenia, które otrzymały w ramach inwestycji C2.2.1 „Wyposażenie szkół/instytucji w odpowiednie urządzenia i infrastrukturę ICT w celu poprawy ogólnej wydajności systemów edukacji” Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności. Działania planowane w Programie mają również wspierać modele nauczania rozwijające kreatywność, przedsiębiorczość i sprawczość uczniów, oparte przede wszystkim na pracy projektowej.

Wspieranie kreatywnego i innowacyjnego modelu nauczania jest zadaniem ściśle związanym z zapewnieniem w procesie kształcenia lub uczenia się dostępu do nowoczesnych technologii i będzie miało istotny wpływ na przyszłe, aktywne uczestnictwo uczniów w nowoczesnym rynku pracy. Stworzy to również uczniom lepsze perspektywy związane z możliwością wyboru form kształcenia w przyszłości i lepszego przygotowania do życia w społeczeństwie informacyjnym.

Cel główny Programu będzie realizowany przez cele szczegółowe:

- 1) rozwijanie kompetencji cyfrowych uczniów i nauczycieli, w szczególności w zakresie posługiwania się nowoczesnymi technologiami w procesie kształcenia lub uczenia się;
- 2) kształtowanie kompetencji społecznych i twórczych uczniów, w tym umiejętności pracy zespołowej oraz projektowej;
- 3) rozwój postaw kreatywności, przedsiębiorczości uczniów i nauczycieli;
- 4) wspieranie innowacyjnych metod pracy;
- 5) wykorzystanie w praktyce szkolnej zastosowań w różnych konfiguracjach pomocy dydaktycznych do realizacji programów nauczania z wykorzystaniem nowoczesnych technologii.

Założenia Programu wpisują się także w cele Programu Rozwoju Kompetencji Cyfrowych ustanowionego uchwałą nr 24 Rady Ministrów z dnia 21 lutego 2023 r. w sprawie ustanowienia programu rządowego pod nazwą „Program Rozwoju Kompetencji Cyfrowych” (M.P. poz. 318), który zakłada między innymi

doskonalenie i rozwijanie umiejętności nauczycieli w zakresie edukacji cyfrowej i sztucznej inteligencji (działania I.4.1. oraz I.4.4.) oraz w priorytety strategiczne ustalone w unijnym Planie Działania w Dziedzinie Edukacji Cyfrowej na lata 2021–2027:

- 1) Priorytet strategiczny 1: Wspieranie rozwoju wysoce efektywnego ekosystemu edukacji cyfrowej,
- 2) Priorytet strategiczny 2: Poprawa kompetencji i umiejętności cyfrowych potrzebnych w dobie transformacji cyfrowej.

Bazując na przeprowadzonej diagnozie postanowiono, że Program obejmuje:

I. Organy prowadzące poniższe publiczne i niepubliczne jednostki systemu oświaty:

1. Placówki – publicznie i niepubliczne placówki, o których mowa w art. 2 pkt 3–8 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2025 r. poz. 1043):

- 1) placówki oświatowo-wychowawcze, w tym:
 - a) szkolne schroniska młodzieżowe, umożliwiające rozwijanie zainteresowań i uzdolnień oraz korzystanie z różnych form wypoczynku i organizacji czasu wolnego,
 - b) pałace młodzieży,
 - c) młodzieżowe domy kultury,
 - d) międzyszkolne ośrodki sportowe,
 - e) ogniska pracy pozaszkolnej,
 - f) ogrody jordanowskie,
 - g) pozaszkolne placówki specjalistyczne;
 - 2) placówki kształcenia ustawicznego, centra kształcenia zawodowego, umożliwiające uzyskanie i uzupełnienie wiedzy, umiejętności i kwalifikacji zawodowych lub zmianę kwalifikacji zawodowych;
 - 3) placówki artystyczne – ogniska artystyczne umożliwiające rozwijanie zainteresowań i uzdolnień artystycznych;
 - 4) poradnie psychologiczno-pedagogiczne, w tym poradnie specjalistyczne udzielające dzieciom, młodzieży, rodzicom i nauczycielom pomocy psychologiczno-pedagogicznej, a także pomocy uczniom w wyborze kierunku kształcenia i zawodu;
 - 5) młodzieżowe ośrodki wychowawcze, młodzieżowe ośrodki socjoterapii, specjalne ośrodki szkolno-wychowawcze oraz specjalne ośrodki wychowawcze dla dzieci i młodzieży wymagających stosowania specjalnej organizacji nauki, metod pracy i wychowania, a także ośrodki rewalidacyjno-wychowawcze;
 - 6) placówki zapewniające opiekę i wychowanie uczniom w okresie pobierania nauki poza miejscem stałego zamieszkania (bursy i domy wczasów dziecięcych).
- prowadzone przez jednostki samorządu terytorialnego, osoby prawne niebędące jednostkami samorządu terytorialnego lub osoby fizyczne.

2. Placówki prowadzone przez ministrów właściwych – publiczne placówki, o których mowa w art. 8 ust. 6, ust. 7 pkt 1, ust. 12 lub ust. 14a pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe.

3. Placówki wychowania przedszkolnego – publiczne i niepubliczne przedszkola, w tym specjalne, integracyjne, z oddziałami specjalnymi lub integracyjnymi, publiczne i niepubliczne inne formy wychowania przedszkolnego, o których mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, a także oddziały wychowania przedszkolnego w publicznych i niepublicznych szkołach podstawowych, prowadzone przez jednostki samorządu terytorialnego, osoby prawne niebędące jednostkami samorządu terytorialnego lub osoby fizyczne.

4. Szkoły:

- 1) publiczne i niepubliczne szkoły podstawowe oraz publiczne i niepubliczne szkoły artystyczne realizujące kształcenie ogólne w zakresie szkoły podstawowej;
- 2) publiczne i niepubliczne szkoły ponadpodstawowe (licea ogólnokształcące, technika, branżowe szkoły I stopnia, szkoły specjalne przysposabiające do pracy, a także branżowe szkoły II stopnia prowadzące kształcenie w formie dziennej) oraz publiczne i niepubliczne szkoły artystyczne realizujące kształcenie ogólne w zakresie liceum ogólnokształcącego.

5. Szkoły w ORPEG – szkoły polskie oraz szkoły i zespoły szkół w Polsce oraz przy przedstawicielstwach dyplomatycznych, urzędach konsularnych i przedstawicielstwach wojskowych Rzeczypospolitej Polskiej, o których mowa w art. 8 ust. 5 pkt 1 lit. a i pkt 2 lit. c ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. - Prawo oświatowe, wchodzące w skład Ośrodka Rozwoju Polskiej Edukacji za Granicą.

II. Ośrodek Rozwoju Edukacji („ORE”).

III. Centrum Informatyczne Edukacji („CIE”)

Organ prowadzący ww. jednostki systemu oświaty w trakcie trwania Programu będzie mógł otrzymać wsparcie finansowe jednokrotnie w odniesieniu do poszczególnych placówek wychowania przedszkolnego, szkół, szkół w ORPEG i placówek objętych wnioskiem o udzielenie wsparcia finansowego.

Organ prowadzący, który w danym roku realizacji Programu otrzymał wsparcie finansowe w odniesieniu do poszczególnych placówek wychowania przedszkolnego, szkół, szkół w ORPEG, placówek objętych wnioskiem o udzielenie wsparcia finansowego na zakup danego sprzętu, pomocy dydaktycznych lub narzędzi określonych w Programie, nie otrzyma wsparcia finansowego w odniesieniu do tych samych placówek wychowania przedszkolnego, szkół, szkół w ORPEG, placówek na zakup innego sprzętu, innych pomocy dydaktycznych lub narzędzi w kolejnych latach realizacji Programu.

Program będzie realizowany od dnia 31 sierpnia 2025 r. do dnia 30 listopada 2029 r. w zakresie realizacji zadań merytorycznych do końca czerwca 2029, w zakresie przyznania podmiotom określonym w Programie wsparcia finansowego – najpóźniej do 31 lipca 2028 r.

Na budżet Programu składa się finansowanie z budżetu państwa w wysokości 260 000 000 zł oraz wkład własny jednostek samorządu terytorialnego w wysokości 51 608 650 zł. Organ prowadzący placówki wychowania przedszkolnego, szkoły, placówki, z wyjątkiem ministrów właściwych, który będzie chciał otrzymać wsparcie finansowe dla swojej placówki wychowania przedszkolnego, szkoły, placówki, będzie obowiązany do zapewnienia 20% wkładu własnego finansowego lub rzeczowego w stosunku do otrzymanej kwoty dotacji. Jeżeli wsparcie finansowe będzie przeznaczone na dofinansowanie zadań inwestycyjnych, wkład własny organu prowadzącego będzie wynosił co najmniej 50% kwoty kosztów realizacji zadania objętego dofinansowaniem z budżetu państwa.

Środki budżetu państwa na udzielenie wsparcia finansowego w ramach Programu minister właściwy do spraw oświaty i wychowania dzieli między wojewodów i ministrów właściwych będących organami prowadzącymi szkoły lub placówki, biorąc pod uwagę wysokość środków zagwarantowanych w Programie na dany rok budżetowy.

Kwota wsparcia przeznaczona dla CIE i ORE jest określona w poszczególnych latach realizacji Programu i będzie wynosić:

Nazwa	Suma łączna	Rok trwania Programu
-------	-------------	----------------------

podmiotu		2025	2026	2027	2028
ORE	5 400 000 zł	300 000 zł	1 700 000 zł	1 700 000 zł	1 700 000 zł
CIE	44 000 000 zł	5 000 000 zł	13 000 000 zł	13 000 000 zł	13 000 000 zł

Zakres przedmiotowy Programu:

Pogram składa się z 4 modułów: (1) sprzętowego, (2) narzędziowego, (3) szkoleniowego/metodycznego oraz (4) rozwoju cyfrowych usług dla edukacji, które obejmują:

- 1) sprzętowy – dostosowanie do potrzeb danej szkoły wystandaryzowanych pracowni, otrzymanych w ramach inwestycji C2.2.1 Wyposażenie szkół/instytucji w odpowiednie urządzenia i infrastrukturę ICT w celu poprawy ogólnej wydajności systemów edukacji KPO. Możliwość: doposażenia szkół i placówek w sprzęt komputerowy lub modernizację już zakupionego sprzętu – np. komputery stacjonarne, terminale, laptopy, laptopy przeglądawkowe, tablety, zakupu dodatkowego wyposażenia dla już posiadanego sprzętu (szafek do przechowywania sprzętu, stacji dokujących, itd.), robotów, mikrokontrolerów, sprzętu VR i AR, monitorów interaktywnych, pomocy dla uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, modernizacji szkolnych sieci LAN (w zakresie sprzętu), specjalistycznego sprzętu dla szkół prowadzących kształcenie w zawodach, zestawów pomocy dydaktycznych, wspierających nauczanie metodą STEAM;
- 2) narzędziowy – możliwość zakupu oprogramowania (nowego, licencji, subskrypcji) do posiadanego już sprzętu lub sprzętu planowanego do zakupu, cyfrowych materiałów edukacyjnych lub cyfrowych materiałów ćwiczeniowych, przestrzeni chmurowej, usług do zdalnego zarządzania szkołą i zakupionym sprzętem, specjalistycznego oprogramowania dla szkół prowadzących kształcenie w zawodach;
- 3) szkoleniowy/metodyczny –zapewnienie funkcjonowania w Ośrodku Rozwoju Edukacji zespołu, który zapewni wsparcie merytoryczne dla udostępnianych na Zintegrowanej Platformie Edukacyjnej (ZPE) cyfrowych materiałów edukacyjnych lub cyfrowych materiałów ćwiczeniowych, w tym będzie realizował zadanie polegające na realizacji konkursu dla nauczycieli, w ramach którego będą oni mogli odpłatnie tworzyć cyfrowe materiały edukacyjne lub cyfrowe materiały ćwiczeniowe i aplikacje wspierające proces kształcenia, udostępniane później nieodpłatnie innym nauczycielom na prowadzonej przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania Zintegrowanej Platformie Edukacyjnej (ZPE) oraz wsparcie rozwijania umiejętności cyfrowych nauczycieli (także z wykorzystaniem AI), w szczególności w zakresie poprawnego metodycznie wykorzystywania sprzętu zakupionego w ramach inwestycji C2.2.1 Wyposażenie szkół/instytucji w odpowiednie urządzenia i infrastrukturę ICT w celu poprawy ogólnej wydajności systemów edukacji KPO (pracownie STEM i AI), myślenia komputacyjnego, umiejętności w zakresie skutecznego nauczania przedmiotów ścisłych i przyrodniczych – matematyki, fizyki, chemii, informatyki, biologii i geografii, a także wykorzystywanie w pracy nauczyciela Zintegrowanej Platformy Edukacyjnej (ZPE) i jej zasobów; Wsparcie, o którym mowa powyżej obejmuje przygotowanie szkoleń i kursów online (e- learning) dla nauczycieli udostępnionych na ZPE, w tym kursu dla dyrektorów szkół, koordynatorów cyfrowej edukacji oraz nauczycieli;
- 4) rozwoju cyfrowych usług dla edukacji – wsparcie dla CIE na rozwój usług cyfrowych, w szczególności rozwój i utrzymanie bezpłatnego dziennika elektronicznego dla szkół i placówek.

Podmiot wyłoniony w konkursie otrzyma środki na przeprowadzenie oceny skuteczności realizacji Programu w latach 2026 i 2028.

Aby skorzystać z Programu, placówki wychowania przedszkolnego, szkoły, szkoły w ORPEG, placówki, i placówki prowadzone przez ministrów właściwych uprawnione do objęcia wsparciem finansowym w ramach Programu, będą musiały spełnić określone warunki, dotyczące zarówno możliwości skorzystania z Programu, jak i uznania, że otrzymane środki zostały wydatkowane zgodnie z celami Programu.

Organy prowadzące placówki wychowania przedszkolnego będą mogły składać wnioski o objęcie wsparciem finansowym w ramach Programu w latach 2025–2028.

Organy prowadzące placówki, w przypadku placówek prowadzonych przez ministrów właściwych – dyrektorzy tych placówek, będą mogli składać wnioski o objęcie wsparciem finansowym wyłącznie w 2025 r.

Organy prowadzące szkoły, a w przypadku szkół w ORPEG – dyrektor ORPEG, będą mogli składać wnioski o objęcie wsparciem finansowym w ramach Programu w latach 2026–2028.

Dyrektorzy CIE oraz ORE będą mogli składać wnioski o objęcie wsparciem finansowym w ramach Programu w latach 2025–2028.

Kwota wsparcia, jakie będzie mogła otrzymać dana placówka wychowania przedszkolnego będzie uzależniona od liczby dzieci w tej placówce. Zgodnie z założeniem Programu, dotyczącym wyposażania placówek wychowania przedszkolnego w sprzęt służbowy dla nauczycieli, wysokość kwoty maksymalnego wsparcia finansowego jest uzależniona od liczby nauczycieli w placówkach wychowania przedszkolnego.

Kwota wsparcia, jakie będzie mogła otrzymać szkoła lub szkoła w ORPEG, będzie uzależniona od liczby uczniów w danej szkole.

Kwota maksymalnego wsparcia finansowego określonego w Programie dla szkół lub szkół w ORPEG została oszacowana na podstawie doświadczeń w realizacji wcześniejszych programów i przedsięwzięć realizowanych autonomicznie przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania w zakresie cyfryzacji szkół lub we współpracy z innymi ministrami, w szczególności z ministrem właściwym do spraw informatyzacji. Kwota maksymalnego wsparcia dla szkół lub szkół w ORPEG została oszacowana z uwzględnieniem doświadczeń zebranych podczas realizacji wcześniejszych przedsięwzięć, w szczególności inwestycji C2.1.2 i C2.2.1 KPO, w ramach których określano specyfikację sprzętu i pomocy dydaktycznych oraz ich szacowany koszt, potrzebne do przygotowania dokumentacji przetargowej.

Kwota wsparcia w odniesieniu do placówki lub placówki prowadzonej przez ministra właściwego będzie wynosić 75 000 zł.

Uchwała wejdzie w życie z dniem podjęcia.